

SZÖVEG –
SZÁM KATI

SOROZAT –
NŐI SZAKASZ

FOGADALMAS ÚJ ÉVET!

Januárban szeretünk új vállalásokat tenni: fogadjunk, hogy leszokunk erről, viszont rászokunk arra; hogy mostantól kihagyjuk ezt, ellenben ki nem hagyjuk azt. De legalábbis szentül fogadjuk, hogy nem teszünk ilyen elhatározásokat.

◆ Kicsit úgy vagyunk mi is a családban az újévi elhatározásokkal, mint a süntestvérek a viccben, akik gödörbe pottyantak. Egy jótündér ott terem, hogy teljesítse egy kívánságukat. Az egyik azonnal azt kéri, legyen otthon a jó meleg vackában. Hípp-hopp, ott is terem! A másik pedig ezt mondja: „Olyan egyedül vagyok itt, ebben a gödörben... bárcsak itt lenne a testvérkém.” Én például megfogadom, hogy január 1-jétől vacsorára csak egy kis salátát vagy joghurtot eszem. Fiam viszont izmainak fejlesztését tűzi az újévi zászlóra, amely esténként megfelelő fehérjetartalmú fogásokat kíván. Lányaim a nagy süteményreceptjeinek megvalósítását fogadják meg, amiből rendszerint csak este lesz illatos fizikai valóság. Férjem nem fogadkozó típus, viszont a beosztása megváltozott, ezért ebben az évben este fél kilencre ér haza, vagyis a fehérjében és szénhidrátban gazdag családi vacsora legkorábban ekkor realizálható. Így, ha súlyom nem is fogyatkozik, legalább önbecsülésem sem, hiszen számos, tőlem független körülmény futtatja zátonyra terveimet.

Az elhatározások közé tartozik az esedékes orvosi ellenőrzések beiktatása. A szűrővizsgálatra kapott tavaszi időpontok azonban elvesznek valamicskét az újévi lendületből, a fogászaton való megjelenés önkéntes jellegét pedig kissé hiteltelenné teszi a bejelentkezés és a kapott időpont között megjelenő baljós állkapocsfájdalom.

Megfogadom azt is, hogy még a szokásos csekély mértékben sem csabulok el az e-mailemre és képernyőmre érkező

kihagyhatatlan üzleti ajánlatoktól, de azért a horkolásgátló karóra (bár, valljuk be, első pillantásra kábé annyira valóságos, mint mondjuk, a látásjavító zokni vagy a hajregeneráló fogkefe) mégiscsak megcsillogtatja előttem a nyugodt éjszakák lehetőségét. Kiderült, hogy ezzel egyidőben férjemet is az egészséges alvás ígéretével tették próbára. Üzenetet kapok tőle, amelyhez fotó is tartozik „Az atka átka” címmel. A nap folyamán egy klasszikus porszívóügynök járt nálunk, s otthagyta jó látható, sőt, jól fotózható nyomaint az ágyunkon. Vagyis azokat az állítólagos atkaürülék-kupacokat, amelyeket a pótolhatatlan porszívó kinyert az ágy kárpitjából. Vendégünk százszoros nagyítással illusztrálni is tudta a nem túl szívmengető külsejű élőlényt, bár bennem azért felmerült a kétely, hogy az ágyunkból kiszippantott állatkanyomok ál-atkanyomok. Szerencsére a szuperkészülék 500 ezres vételára idővel férjemet is meggyőzte, hogy feltételezett hálótársaink nem törnek az életünkre.

Még az a szerencse, hogy életünk elhatározásokat igénylő területei hihetetlenül tágasak. Így, ha valamelyiken kudarcot vallanánk, azonnal találhatunk újat. Megfogadhatjuk, hogy idén többet vagy éppen kevesebbet leszünk a haverokkal és barátnőkkel, hogy elkezdjük, vagy adott esetben abbahagyjuk végre az énekkart, a pénteki bulizást, a nyelvtanulást, a hosszútávfutást, az otthoni konyhatündérkedést, a kampányszerű nagytakarításokat. És mindez ráadásul kiváló beszéd- és cikktéma az új év első napjaiban. ◆